

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA SIERADZKIEGO

Sieradz sierpień 1984 r. Nr 2 poz. 2-12

Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej

Poz. 2

UCHWAŁA nr I/6/84
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu z dnia 26 czerwca 1984 roku
w sprawie przyjęcia „Programu wyborczego Rady Wojewódzkiej PRON"

Wojewódzka Rada Narodowa w Sieradzu, działając na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 roku o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. nr 41, poz. 185: zm. Dz. U. z 1984 r. nr 21, poz. 100)

postanawia

1) przyjąć „Program wyborczy Rady Wojewódzkiej PRON" — zwany dalej „programem" — stanowiący załącznik do niniejszej uchwały:
2) zobowiązać Wojewodę Sieradzkiego i dyrektorów wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, by w pracach planistycznych prowadzonych nad wojewódzkim planem społeczno-gospodarczym na lata 1986-1990 i przy opracowywaniu projektów wojewódzkich planów rocznych oraz w trakcie realizacji wymienionych planów po ich uchwaleniu przez WRN kierowali się wskazaniami zawartymi w „programie".

Wykonanie uchwały powierza się dyrektorom wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, a nadzór nad realizacją uchwały — Wojewodzie Sieradzkiemu.

Kontrolę przebiegu realizacji uchwały Wojewódzka Rada Narodowa przekazuje stałym komisjom WRN.

Sprawozdanie z realizacji uchwały i „programu" składać będzie Wojewoda Sieradzki na sesjach WRN łącznie ze sprawozdaniem z wykonania wojewódzkich planów rocznych.

Uchwała wraz z „programem" podlega ogłoszeniu w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym.

Przewodniczący WRN
Ryszard Lewik

PROGRAM WYBORCZY
RADY WOJEWÓDZKIEJ PATRIOTYCZNEGO RUCHU ODRODZENIA NARODOWEGO W SIERADZU

1. WSTĘP

Sieradz Maj 1984 r.

OBYWATELE!
MIESZKAŃCY WOJEWÓDZTWA SIERADZKIEGO!

W dniu 17 czerwca bieżącego roku odbędą się wybory do Wojewódzkiej, Miejskich, Miejsko-Gminnych i Gminnych rad narodowych. W powszechnym, tajnym, bezpośrednim i równym głosowaniu społeczeństwo powoła swych przedstawicieli do tych organów władzy państwowej.

Obecne wybory są kolejnym krokiem w kierunku przywrócenia radom właściwej im wysokiej pozycji w polskim systemie ustrojowym. Przyczyni się do tego nowa ustawa z dnia 20 lipca 1983 roku o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego. Pozwoli ona na przyśpieszenie procesu kształtowania socjalistycznej demokracji w całym życiu społeczeństwa, nie tylko w formach ustrojowych, ale i w tym co w ostatecznym rachunku najważniejsze — w ludziach, w ich postawach ideowych i moralnych.

Wybory do rad narodowych to niezwykle ważne wydarzenie w polskim życiu politycznym, gdyż odbędą się one w szczególnym okresie — przezwyciężania kryzysu społeczno-politycznego i gospodarczego, a więc w trudnej sytuacji państwa.

Nadchodzące wybory powinny stać się ogólnonarodowym aktem politycznym, tym bardziej doniosłym, że zbiegają się z 40-to letnim jubileuszem Polski Ludowej.

Wybory do rad narodowych odbywają się w oparciu o deklarację wyborczą Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, będącego płaszczyzną jednoczenia społeczeństwa dla dobra całego kraju, a także współdziałania partii politycznych, organizacji i stowarzyszeń społecznych oraz obywateli, niezależnie od ich światopoglądu w sprawach funkcjonowania i umacniania socjalistycznego państwa oraz wszechstronnego rozwoju kraju i województwa.

Program ten, odpowiadający obecnym warunkom i możliwościom jest kontynuacja drogi jaką sformułowano na IX Zjeździe PZPR oraz Kongresach ZSL i SD, jest kierunkiem ku socjalistycznej odnowie naszego życia.

Uwzględnia on również uchwały V Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR, IV Wojewódzkiego Zjazdu Delegatów ZSL oraz II Zjazdu Wojewódzkiego Stronnictwa Demokratycznego.

Nakreślone w niniejszym wspólnym programie wyborczym główne cele i zadania przyświecać powinny działalności wszystkich radnych do rad narodowych, wybranych spośród kandydatów ze wspólnych list wyborczych Patriotycznego Ruchu Narodowego.

Każdy rok Polski Ludowej, nawet mimo ostatnich trudnych lat potwierdza niezbicie, *że pod przewodem partii klasy robotniczej* — łącząc w jedno niepodległość i socjalizm — obraliśmy drogę *jedynie słuszną*, odpowiadającą dalekowzrocznie i realnie pojętym interesom naszego narodu.

Jedynie jako Polska socjalistyczna pozostająca w sojuszu ze Związkiem Radzieckim możemy zapewnić sobie bezpieczeństwo wobec sił nam nieprzyjaznych i wrogich

Tylko jako kraj socjalityczny mogliśmy w takim tempie się odbudować, nadrobić zacofanie, pomnożyć majątek narodowy, unowocześnić i zwiększyć produkcję, osiągnąć postęp w rozwoju oświaty i upowszechnianiu kultury.

Okres ubiegłej kadencji rad narodowych, choć niezwykle skomplikowany i złożony, wykazał olbrzymią ofiarność i rozwagę społeczeństwa naszego województwa, które wytrwałą i sumienną pracą pomnażało wspólny dorobek.

W oparciu o ten dorobek robotników, chłopów i inteligencji Rada Wojewódzka Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego przedstawia społeczeństwu nowy program wyborczy — jako program wspólnej pracy i działania na najbliższe lata.

II. ZAMIERZENIA SPOŁECZNO-GOSPODARCZE

OBYWATELE!

Program, który Wam prezentujemy nie może być ujęty w wielu dziedzinach w formie konkretnych planów. Nowy skład rad narodowych wybierzemy mając przed sobą półtora roku realizacji planu trzyletniego, a zarys przyszłej 5-latki i jej zadania mogą być tylko przedstawione w generalnych założeniach.

W chwili obecnej w gospodarce województwa występuje realna szansa poprawy sytuacji produkcyjnej i rynkowej, a niebezpieczeństwa jakie się ujawniły, mamy już w większości za sobą. Przezwyciężenie kryzysu jest i będzie jeszcze w najbliższych latach zadaniem najważniejszym, ażeby w możliwie krótkim okresie przywrócić równowagę ekonomiczną. Sprzyjać temu powinna konsekwentna realizacja planów społeczno-gospodarczych i programów działań antyinflacyjnych oraz programów oszczędnościowych.

Przed nowo wybranymi radami narodowymi stoi również *jedno z kluczowych zadań* — opracowanie planów społeczno-gospodarczych na lata 1986-1990. Muszą one być na miarę naszych potrzeb, ale i powinny brać pod uwagę realia i możliwości wykonania zamierzeń w nich ujętych. Musimy bowiem w tych planach zapewnić realizację takich celów jak: wyżywienie narodu, zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych, a nadewszystko, osiągnąć równowagę pieniężno-rynkową.

Obecne i przyszłe uwarunkowania realizacji zadań wynikać będą: z zachodzących zmian w procesach demograficznych, z dalszego umacniania i pełnego wdrażania zasad reformy gospodarczej oraz z oszczędniejszego gospodarowania posiadanymi zasobami materialnymi a zwłaszcza surowcami, paliwami i energią.

W województwie musimy liczyć się z bardzo niewielkim przyrostem zasobów siły roboczej, a nawet ich spadkiem na wsi. Tempo urbanizacji utrzyma się na niezmienionym poziomie i szacuje się że ludność naszych miast zwiększy się do 1988 roku o 9,6 tys. osób i osiągnie ogółem 140,8 tys. mieszkańców. Natomiast na wsi liczba ludności zmniejszy się o 7,3 tys. osób.

W województwie przybędzie 2,3 tys. osób i w 1988 roku zamieszkiwać będzie 399,8 tys. osób.

Obecnie stoimy w obliczu nowych zadań i wyższych wymagań, gdyż zapewnić mamy wysoką społeczną efektywność gospodarowania. Realizacja tego celu odbywa się poprzez przeprowadzenie reformy gospodarczej, która jest zasadniczym warunkiem powodzenia programu wyjścia z kryzysu i stworzenia podstaw do rozwoju społeczno-gospodarczego kraju i województwa.

Uspołecznienie planowania rozszerzyło udział wszystkich środowisk w kształtowaniu programów rozwoju, tworzeniu warunków do pełnej samodzielności i samorządności przedsiębiorstw działających na zasadach samofinansowania. Doskonalenie całego systemu planowania i zarządzania staje się ważkim czynnikiem umiejętnego wiązania celów i zadań określonych w planach centralnych, wojewódzkich, miejskich oraz gminnych, z samodzielną, coraz szerszą i bardziej wszechstronną inicjatywą jednostek gospodarczych, samorządów pracowniczych i terytorialnych. Osiąganie harmonizacji, czyli spójności i zgodności kierunków działania między planami wielu podmiotów będzie musiało następować nie w drodze administracyjnej koordynacji, lecz dzięki narzędziom prawnym, jak umowy i porozumienia, oraz instrumentom ekonomicznego sterowania. Metody te będą z całą konsekwencją wdrażane stosownie do zakresu ustawowego i umacniane w codziennej praktyce.

Przywrócenie równowagi na rynku to zadanie trudne i jej osiągnięcie nie będzie możliwe do końca nowej kadencji rad. Chociaż jeszcze w pierwszym półroczu 1982 roku zapoczątkowany został proces stałego wzrostu produkcji przemysłowej w województwie, to jednak w niedostatecznym stopniu obejmuje on produkcję towarów rynkowych. Brak również dostatecznego postępu w obniżaniu kosztów własnych produkcji, a niejednokrotnie wzrastają one w sposób nieuzasadniony. Szybko rosną także nominalne wynagrodzenia i dochody.

Przeciwstawienie się inflacji przez opanowanie źródeł jej powstawania będzie w najbliższych latach wymagało zmiany postaw i zachowań społecznych, a nawet rezygnacji z wygórowanych — w stosunku do możliwości gospodarki — żądań płacowych i dochodowych.

Jako główne kierunki zwalczania inflacji przyjmuje się:

- — skuteczniejsze pobudzanie wzrostu produkcji towarów rynkowych i usług,
- — lepsze wykorzystanie możliwości produkcyjnych,
- — rozwinięcie działań na rzecz obniżki kosztów i szeroko rozumianej oszczędności,
- — oszczędności wydatków budżetowych,
- — przeciwdziałanie nadmiernym wypłatom nie uzasadnionym wkładem pracy,
- — silniejsze obciążenie kosztami kryzysu osób uzyskujących dochody niewspółmiernie wysokie w zestawieniu z efektami swej działalności,
- — dostosowanie poziomu świadczeń i pomocy społecznych do występujących realnych potrzeb.

Ważne znaczenie w kształtowaniu równowagi na rynku środków produkcji mieć będzie system bilansów materiałowych wobec utrzymania w najbliższych latach bezpośredniego przedmiotowego rozdzielnictwa wybranych surowców, materiałów a także paliw. Aby maksymalnie ograniczyć negatywny wpływ tego sposobu działania na funkcjonowanie przedsiębiorstw konieczne jest okresowe opracowywanie bilansów przez jednostki gospodarcze wiążąc je z horyzontem czasowym umów. Mieć należy na względzie jednakże systemowe zmiany mierników oceny oraz nowe rozwiązania motywacyjne.

Uchwalony wraz z Wojewódzkim Planem Społeczno-Gospodarczym program oszczędnościowy zwraca szczególną uwagę na te działania, które prowadzą do likwidowania marnotrawstwa energii, surowców, paliw oraz umiejętności pracy ludzkiej. Z tego tytułu zamierza się uzyskać kilkaset milionów złotych do 1985 roku. Oszczędność w gospodarowaniu nie może być jednak zjawiskiem okresowym — musi się ona stać stałym elementem naszego życia na dziś i na jutro.

Kontynuowane i doskonalone będą przedsięwzięcia organizacyjne w zakresie pozyskiwania i zagospodarowywania surowców wtórnych i odpadowych poprzez upowszechnianie selektywnej zbiórki oraz zwiększenie i usprawnienie sieci skupu.

Zakładamy — wobec znacznych potrzeb — zwiększyć wydatnie produkcję materiałów budowlanych z surowców lokalnego pochodzenia i to niemal we wszystkich asortymentach, poza kruszywem budowlanym, którego złoża na terenie województwa nie są duże i wyczerpują się.

Szczególnie dotyczyć to będzie rozszerzania i zwiększania produkcji materiałów ściennych wykonywanej zarówno przez jednostki gospodarki uspołecznionej jak i przez ludność na użytek własny

OBYWATELE

Podstawowymi zadaniami w rolnictwie w latach 1984-88 będą: właściwe wykorzystanie wszystkich czynników plonotwórczych oraz dalsza stabilizacja produkcji towarowej

Powierzchnia użytków rolnych naszego województwa zmniejszyła się w ostatnich czterech latach o 0,3 tys ha. tj. O blisko 1%, a przewiduje się, że do 1988 roku zmaleje o dalsze 0,3-0,4 tys. ha. Korzystną zmianę w strukturze zasiewów było zwiększenie udziału roślin zbożowych z 55,9% w 1980 roku do 56,8% w 1983 roku. Zbyt duży jest jednak

udział żyta (ponad 64%) w uprawie zbóż, toteż ważnym zadaniem na lata następne będzie stopniowe ograniczenie jego uprawy na korzyść pszenicy i jęczmienia. Będziemy też propagować i wdrażać nowe wysokoplenne odmiany zbóż. Zjawiskiem niekorzystnym było zmniejszenie powierzchni uprawy roślin przemysłowych Uprawa buraka cukrowego, ograniczona możliwością przerobu surowca na naszym terenie, nie będzie ulegała rozszerzeniu. W sytuacji niedoboru tłuszczów pochodzenia zwierzęcego zwiększać będziemy udział rzepaku w strukturze zasiewów z 0,4% w 1983 roku do co najmniej 1,3% w 1988 r. Zadanie to traktujemy jako priorytetowe. Przewidujemy ograniczenie uprawy ziemniaków w strukturze zasiewów, poprzez zabezpieczenie odpowiednio wysokich zbiorów wystarczających na pokrycie potrzeb paszowych, konsumpcyjnych i przemysłowych. Poprawie ulegnie gospodarka na użytkach zielonych poprzez upowszechnienie właściwej pielęgnacji i racjonalnego użytkowania.

Niezbędnym czynnikiem warunkującym w znacznym stopniu wzrost produkcyjności ziemi jest lepsze jej wykorzystanie nie tylko w ramach struktury zasiewów, ale również poprzez wzbogacenie w składniki pokarmowe. Koniecznym jednak warunkiem właściwego Wykorzystania składników pokarmowych jest odpowiedni odczyn gleby, który możemy uzyskać w wyniku zwiększenia zużycia wapna nawozowego. W ostatnich czterech latach nastąpił regres w wapnowaniu gleb, lecz już w 1984 roku działania zostały skoordynowane i zapotrzebowanie ze strony rolników na ten środek produkcji jest znaczne. Dlatego też podstawowym zadaniem w tym zakresie będzie pozyskanie odpowiedniej ilościowo i asortymentowo puli wapna nawozowego stosownie do założeń wynikających z programu rządowego. Zakłada się, iż wysiew wapna nawozowego powinien w 1988 roku osiągnąć poziom 100,0 tys. ton.

Zwiększenie zużycia wapna pozwoli na racjonalniejsze wykorzystanie nawozów mineralnych. Średni poziom nawożenia za ostatnie 4 lata wyniósł 180 kg NPK na 1 ha użytków rolnych z przewagą wykorzystania nawozów azotowych. Podejmowane są i będą działania zmierzające do wzrostu zużycia nawozów mineralnych do poziomu przekraczającego 200 kg NPK na 1 ha użytków rolnych. Służby doradcze oraz branżowe nasilą działalność w kierunku zwiększenia zużycia nawozów fosforowych i potasowych.

Wzrost planowania upraw to również wprowadzenie odpowiednich dla danego rejonu odmian roślin uprawnych. Prace w tym kierunku skoncentrują się na wprowadzeniu do doboru wojewódzkiego odmian wysokowydajnych gatunków zbóż, ziemniaków, upraw strączkowych, krzewów i drzew owocowych.

Wprowadzane corocznie do doboru odmiany posiadają również odpowiednie wymagania w zakresie stosowania w ich uprawie środków ochrony roślin. Szczególna uwaga zwrócona zostanie na wzrost chronionego areału zbóż poprzez chemiczne zwalczanie chwastów, jak również chemiczną walkę z chorobami. W szerszym zakresie niż dotychczas prowadzona będzie chemiczna walka z zarazą ziemniaczaną, która w latach o znacznych opadach atmosferycznych obejmuje około 60% plantacji ziemniaków. Włączą się do niej jednostki kontraktujące ziemniaki na terenie naszego województwa.

Doskonalony będzie system dystrybucyjny środków ochrony jak również pełne i oszczędne ich wykorzystanie przy zabiegach, co związane jest bezpośrednio z usprawnieniem obserwacji i sygnalizacji ochroniarskiej. Zwiększony zostanie zakres szkoleń rolników w zakresie chemizacji rolnictwa.

Racjonalne stosowanie podstawowych czynników plonotwórczych winno pozwolić na uzyskanie odpowiednio wyższych niż w latach ubiegłych plonów, a tym samym wzrost produkcji towarowej i zabezpieczenie bazy paszowej dla zwierząt gospodarczych. Prowadzić będziemy racjonalną gospodarkę paszami a zwłaszcza prawidłową gospodarkę ich zbioru i przechowalnictwa. W dalszym ciągu rozbudowana będzie baza silosowa pod konserwację pasz objętościowych i będziemy dążyć do znacznego zwiększenia rozmiaru prawidłowo przechowywanych i konserwowanych pasz. Najważniejszym zadaniem na najbliższe cztery lata będzie odbudowa stanu pogłowia bydła i trzody chlewnej. Na skutek niedoboru pasz treściwych oraz stosunkowo niskich zasobów pasz własnych w dwóch ostatnich latach pogłowia zwierząt inwentarskich, a szczególnie trzody chlewnej uległo obniżeniu. Posiadamy obecnie niższe o prawie połowę stany stada podstawowego trzody chlewnej (loch). Musimy więc lepiej zagospodarowywać materiał hodowlany i odbudować jego dawną liczebność. Będziemy dążyć do zwiększenia ilości gniazd produkcyjnych trzody chlewnej oraz obór pod kontrolą użytkowości mlecznej w celu zwiększenia produkcji materiału wyjściowego do dalszego chowu. Utrzymana zostanie zasada odchowu cieląt w wypajalniach.

Szczególny nacisk winien być położony na zadania mające na celu wzrost wydajności mleka oraz skrócenie okresu tuczenia trzody. Rozszerzać się będzie inseminację bydła, doskonalić jej jakość oraz prowadzić właściwy dobór kadry.

W hodowli trzody chlewnej prowadzone będzie krzyżowanie ras wykazujących dobre przyrosty wagowe.

Uzyskanie większych efektów towarowych uzależnione będzie również od doskonalenia systemu kontraktacji i skupu. Kontraktacja w coraz większym stopniu musi stawać się instrumentem kształtującym kierunki i wielkość produkcji rolnej, a także skup, mając na celu potrzeby społeczeństwa oraz obecne i powiększające się możliwości przetwórstwa rolno-spożywczego.

Niezbędnym czynnikiem warunkującym stabilizację produkcji rolnej jest technizacja rolnictwa. Zmniejszająca się corocznie ilość zatrudnionych bezpośrednio w rolnictwie wymagać będzie zwiększenia dostaw ciągników i sprzętu rolniczego. W najbliższym okresie szczególny nacisk położymy na likwidację dysproporcji między stanem ciągników a maszyn towarzyszących. Wzrost dostaw samych ciągników nie stworzy podstaw do właściwego ich wykorzystania, dlatego niezbędnym będzie dążenie do wzrostu produkcji maszyn i proporcjonalnego do ilości ciągników zaopatrzenia rolnictwa w sprzęt do uprawy i zbioru. Doskonalony będzie również system obsługi rolnictwa przez SKR-y, POM-y i kółka rolnicze.

Podobnie jak dotychczas również w latach 1984-88 zmierzać się będzie do tego, aby wszyscy zainteresowani podnoszeniem rolniczych kwalifikacji zawodowych mogli je zdobywać i podnosić. Stąd — w zależności od zapotrzebowania środowiska — rozwijać się będzie istniejąca sieć szkół rolniczych i pozaszkolnych form oświaty rolniczej, a przede wszystkim sieć zasadniczych szkół środowiskowych — w dalszej perspektywie do takich rozmiarów, aby w każdej gminie placówka taka funkcjonowała. Powoływanie nowych zasadniczych szkół rolniczych w gminach, gdzie dotychczas placówki te nie działają uzależnione będzie jednak od możliwości rekrutacji młodzieży do tych szkół. W rejonach i miejscowościach odległych od szkół rolniczych dla młodzieży pozostającej na wsi tworzyć się będzie warunki do zdobywania kwalifikacji zawodowych poprzez rozwój sieci zespołów Przysposobienia Rolniczego, w których, bez odrywania od pracy w gospodarstwach, można zdobywać kwalifikacje na poziomie zasadniczym. Dla młodzieży wiejskiej o wyższych aspiracjach zapewniać się będzie miejsca w zaocznych technikach rolniczych.

Rolnicy i kobiety wiejskie będą mogli zdobywać i podnosić swoje kwalifikacje przede wszystkim w pozaszkolnych formach oświaty rolniczej, a głównie na szkoleniach kursowych na tytuły kwalifikacyjne, szkoleniach masowych i specjalistycznych oraz w ramach doradztwa indywidualnego i grupowego, które prowadzić będą służby rolne WOPR, jednostek obsługi rolnictwa oraz związków i zrzeszeń rolników.

W latach 1984-85 realizowane będą zadania inwestycyjne w rolnictwie ujęte w planie trzyletnim. Ustalając założenia na lata 1986-88 założono, iż nakłady na meliorację oraz zaopatrzenie rolnictwa i wsi w wodę będą stopniowo wzrastać.

Wzięto również pod uwagę możliwości wykonawcze przedsiębiorstw melioracyjnych działających na terenie woj. sieradzkiego, wynikające z programów rozwoju tych przedsiębiorstw do 1990 roku. Z założeń tych wynika, iż możliwym będzie zmeliorowanie średnio rocznie ponad 3.000 ha użytków rolnych. Kolejność realizacji poszczególnych zadań melioracyjnych na lata 1986-88 ustalona została w oparciu o kryteria efektywności inwestycji, dążąc do wyrównania dysproporcji w tym zakresie. Kolejność zadań w zakresie zaopatrzenia rolnictwa i wsi w wodę przyjęto ze wstępnym projektem na lata 1986-90 opracowanym na podstawie hierarchii potrzeb w tym zakresie. Projekt ten zakłada zaopatrzenie w wodę ok. 113 wsi. W zakresie budownictwa kubaturowego realizowane będą zadania wynikające z planu inwestycyjnego na lata 1983-85, a po 1985 roku — kontynuować się będzie budowę Wojew. Zakładu Weterynarii oraz realizować zadania wynikające z Uchwały WRN Nr XII/51/82 z dnia 20. 07. 82 r. w sprawie rozwoju oświaty rolniczej i form upowszechniania postępu rolniczego w woj. sieradzkim, poprzez optymalne wyposażenie bazy praktycznego nauczania Zespołów Szkół Rolniczych w nowoczesny sprzęt

rolniczych, budowę wiat garażowych dostosowanych do prowadzenia zajęć praktycznych, budowę internatów, obiektów inwentarskich oraz mieszkalnych dla poprawy warunków mieszkaniowych nauczycieli szkół rolniczych.

Opracowane programy zagospodarowania lasów chłopskich na okres 10-letni stanowić będą podstawę do prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej. Określone w nich wielkości powierzchni do zalesień, pielęgnacji i użytkowania stanowią wariant optymalny, uwzględniający zarówno potrzeby rolnictwa, gospodarki narodowej jak i potrzeby budowlane lasów. Konsekwentna realizacja tych programów powinna w znacznym stopniu zmienić obraz lasów będących we władaniu indywidualnym w naszym województwie i zbliżyć je pod względem ich wartości hodowlanej i użytkowej do Lasów Państwowych.

Rosnący sukcesywnie rozmiar zadań pielęgnacyjnych poprzez wyeliminowanie drzew i drzewostanów chorych oraz niskoproduktywnych winien w znacznym stopniu poprawić warunki wzrostu drzewostanów.

Zwiększymy w latach następnych ilość drzew i krzewów do wysądzenia. Znacznie więcej niż dotychczas uwagi zwracać się będzie na właściwe wykonawstwo i organizację prac zadrzewieniowych. W sytuacji zmniejszającej się produktywności lasów, zadrzewienia złagodzić mają przyszły popyt na drewno.

OBYWATELE!

Realizacja zadań w przemyśle uspołecznionym województwa w latach 1980-1983 charakteryzowała się zmienną dynamiką, na co miała wpływ ogólna sytuacja społeczno-gospodarcza kraju. W najtrudniejszym 1981 roku odnotowano znaczny spadek produkcji sprzedanej (o 10,4%), wydajności pracy (o 10,5%), pogłębiły się trudności surowcowe, przerwane były więzi kooperacyjne. Zmniejszać się zaczęła ilość zatrudnionych przy jednoczesnym wydatnym (o 26,6%) wzroście wypłat z osobowego funduszu płac. Ograniczenia dewizowe w imporcie i zmniejszenie się popytu na wyroby przeznaczone na eksport spowodowały spadek sprzedaży eksportowej w 1981 roku o ponad jedną czwartą.

Uwidocznił się spadek efektywności gospodarowania, a aż dziewięć przedsiębiorstw przemysłu kluczowego uzyskało ujemny wynik finansowy. Rok 1982, początkujący funkcjonowanie reformy gospodarczej, mimo barier surowcowo-kooperacyjnych i odczuwalnego zmniejszenia się zatrudnienia, które w niektórych branżach produkcyjnych sięgało 15%, był w stosunku do wyników osiągniętych przez przemysł krajowy — korzystniejszy. Odnotowaliśmy w tymże roku sprzedaż produkcji wyższą o 0,3% niż w 1981 roku, wydajność wzrosła o 4,3% a przemysł maszynowy i produkcji materiałów budowlanych odnotowały kilkunastoprocentowy wzrost dynamiki. Szczególnie trudna sytuacja występowała w przemyśle lekkim, gdzie wystąpiły: niedostatek surowców i materiałów oraz deficyt siły roboczej.

Zadania produkcyjne w 1983 roku były realizowane w warunkach lepszych, niż w dwóch poprzedzających latach. Było to możliwe dzięki aktywnemu włączeniu się przemysłu naszego województwa w programy operacyjne i zamówienia rządowe. Sprzedaż wyrobów i usług osiągnęła wartość 34,8 mld zł i była o 10,9% wyższa niż w 1982 roku. Trzeba zaznaczyć, iż w niektórych wyrobach osiągnęliśmy już poziom z roku 1979, jak np. tkaniny wełniane i wełnopodobne, obuwie, mleko, czy przetwory owocowe.

Mimo złożonej sytuacji i trwającego kryzysu oddaliśmy w latach 1980-1983 nowe zakłady jak: Przedsiębiorstwo Materiałów Izolacji Wodoszczelnej „Izolacja" w Zduńskiej Woli, Kombinat Przemysłowej Produkcji Jaj w Bałdrzychowie — Chropach k/Poddębic, elektrociepłownię w Zduńskiej Woli. Wiele zakładów jest rozbudowywanych — FMW „Polmatex-Wolma", ZPDz „Sira", Mleczarnia w Wieluniu, a dużą część zmodernizowała swój park maszynowy — ZPB „Zwoltex", ZPW „Wolana", Sieradzkie Zakłady Przemysłu Owocowo-Warzywnego.

Przewidujemy, że kierunkiem dalszego naszego działania w sferze produkcji przemysłowej będzie dynamizowanie jej w latach następnych. Wzrastające potrzeby rynku wewnętrznego i eksportu wymagają zwiększenia udziału wyrobów nowoczesnych, o wyższym stopniu uszlachetnienia i niższej materiałochłonności, podniesienia na wyższy poziom organizacji i technologii produkcji. Zdecydowanej poprawie musi ulec dostosowanie asortymentu do potrzeb odbiorców, a dotyczy to w pierwszym rzędzie przemysłu lekkiego, którego udział w województwie jest największy (41%). Znaczącą rolę w województwie a także w kraju odgrywają przemysły materiałów budowlanych i maszynowy, które wydatnie zwiększają produkcję.

O tym, jaki będzie rozwój potencjału produkcyjnego zdecydują same zakłady pracy, które działając w warunkach nowego systemu gospodarowania powinny w maksymalny sposób wykorzystać zarówno preferencje zaopatrzeniowe i finansowo-kredytowe, jak i własne inicjatywy prowadzące do lepszej i wydajniejszej pracy załóg. Wzrost produkcji w najbliższych latach nie będzie następował drogą większego zatrudnienia, gdyż zmniejszają się wyraźnie zasoby siły roboczej. Stąd też muszą być uruchomione w przedsiębiorstwach mechanizmy oddziaływujące na racjonalizację zatrudnienia celem zwolnienia nadwyżek zasobów pracy i wewnętrznej struktury. Będziemy podejmować działania mające na celu aktywizację produkcyjną ludności poprzez stworzenie możliwości zatrudnienia w sferze bezpośrednio-produkcyjnej — emerytów, rencistów a także kobiet pozostających na urlopach wychowawczych. Rozszerzać też musimy zatrudnienie w formie pracy nakładczej.

Ważnym narzędziem służącym wzrostowi produkcji i poprawie jej jakości powinny stać się opracowywane zakładowe systemy motywacyjne. Służyć one również muszą odwróceniu negatywnych tendencji, jakie występują pomiędzy wzrostem średniej płacy, a wzrostem wydajności pracy.

Szczególną uwagę poświęcimy gałęzi, jaką jest przemysł rolno-spożywczy, która ma szanse rozwoju, gdyż baza surowcowa nie jest w pełni wykorzystana. Jednocześnie musimy podjąć skuteczniejsze działania na rzecz modernizacji, rozbudowy i budowy nowych obiektów zwiększające potencjał prdukcyjny w takich branżach jak: mleczarstwo, przetwórstwo owoców i warzyw czy ziemniaków oraz piekarnictwo, masarswo głównie na potrzeby lokalne województwa. W szerszym stopniu musimy rozwinąć przechowalnictwo i suszarstwo, aby tą drogę zmniejszać straty produkcji rolniczej.

Do wzrostu potencjału wytwórczego województwa sieradzkiego przyczynią się w najbliższych latach nowe obiekty przemysłowe, które zamierzamy do 1988 roku przekazać w ramach inwestycji. Będą to m.in. zakład mleczarski w Wieluniu o zdolności produkcyjnej 435 tys. l/dobę, adaptacja dawnego obiektu ZPO „Wólczanka" w Łasku przez ZPDz „Terpol" na wytwórnię sznurka do snopowiązałek, budynek konfekcji w ZPDz „Sira" piekarnie PSS „Społem" w Sieradzu i dwie w pionie spółdzielczości wiejskiej o łącznej zdolności 24 tony na dobę.

WYBORCY!

Lata 1980-1983 zaznaczyły się znacznym spadkiem mocy produkcyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych i dopiero 1983 rok był stabilnym okresem w budownictwie. Rosnące potrzeby w zakresie budownictwa mieszkaniowego, infrastruktury społecznej i technicznej wymagają nie tylko odbudowy dawnego potencjału wykonawczego ale i jego pokaźnego wzrostu. Aby sprostać tym zadaniom zamierzamy w przedsiębiorstwach podległych Wojewodzie zwiększyć drogę bezinwestycyjną moce wykonawcze. Przewiduje się, że produkcja budowlano-montażowa na koniec 1987 roku osiągnie poziom 4,6 mld zł. co stanowi wzrost w stosunku do 1983 roku o 18,3%. Potencjał ten będzie ponadto wspierany przez inne przedsiębiorstwa, mające swe siedziby poza województwem, zwłaszcza w robotach specjalistycznych. Jednakże zmniejszające się możliwości w tym zakresie będą musiały być zaspokojone rozbudową własnego potencjału, na bazie nowego przedsiębiorstwa. Jego powołanie będzie warunkowała analiza możliwości ekonomicznych, organizacyjnych oraz zakresu przedmiotowego i zasięgu działania.

Troską budowlanych powinno być należyte wykorzystanie posiadanych zdolności produkcyjnych wytwórni elementów i konstrukcji budowlanych. Zamierza się zmodernizować wytwórnię poligonową OWT-67 w Sieradzkim Kombinacie Budowlanym i ukierunkować ją na produkcję elementów, z których będzie można budować żłobki, przedszkola, szkoły, pawilny usługowe i inne obiekty tzw infrastruktury społecznej. Poczyniono już prace nad modernizacją wytwórni w Wieluńskim Przedsiębiorstwie Budowlanym, która nie zmieni profilu produkcji, lecz dostosuje produkowane wyroby do aktualnych norm w zakresie izolacji cieplnej. Zakład Produkcji Elementów Prefabrykowanych „Fadom" w Zduńskiej Woli utrzymując swą zdolność produkcyjną zaspokoi potrzeby budownictwa mieszkaniowego, przy czym w ramach udoskonalania systemu OWT-75 wprowadzane i rozszerzane będą nowe asortymenty wyrobów.

Wobec znacznych potrzeb w zakresie należytego utrzymania posiadanej substancji mieszkaniowej i obiektów użyteczności publicznej, koniecznym jest powiększanie mocy wykonawczych do remontów kapitalnych oraz modernizacji budynków czy lokali. W ciągu czterech lat podwoi się wartość robót na remontach budynków mieszkalnych i osiągnie w 1987 roku poziom 98,4 mln zł, co powinno zabezpieczyć utrzymanie starych zasobów w należytym stanie.

OBYWATELE!

Lata 1980-1983 były okresem niespotykanym w powojennej historii w zaopatrzeniu rynku wewnętrznego w towary, gdyż cechowały je głębokie wahania w podaży, która na przełomie 1981/1982 roku poważnie zmalała. Wskutek wzrastających zasobów pieniężnych zachwiana została elementarna równowaga rynkowa i popyt znacznie przewyższał podaż. W sklepach brakowało wielu podstawowych artykułów spożywczych, zaś niedostatek towarów pochodzenia przemysłowego w gospodarstwie domowym odczuwa się jeszcze do dziś. Wzmożony wykup i szerząca się spekulacja zmusiły władze do przeciwdziałania tym zjawiskom poprzez wprowadzenie okresowej reglamentacji podstawowych artykułów. Już na przestrzeni 1983 roku udało się opanować i zrównoważyć rynek żywnościowy oraz ograniczyć zakres reglamentacji.

W okresie ostatnich czterech lat wzrosła sieć placówek handlu detalicznego (o 28) oraz powierzchnia użytkowa sklepów (o 16,3 tys. m²). Uruchomiono wiele nowych obiektów likwidując szereg małych niefunkcjonalnych placówek. Pozwoliło to na zmechanizowanie prac, lepszą organizację, oszczędności kadrowe, a przede wszystkim poprawiły się warunki obsługi klienta. Podobnie przedstawiała się sytuacja w gastronomii.

W najbliższych latach należy oczekiwać pewnej poprawy w zaopatrzeniu w towary tak żywnościowe, jak i przemysłowe. Zwiększy się podaż takich artykułów m.in. jak: naczynia kuchenne, pralki i wirówki, maszyny do szycia, bielizna i odzież męska i damska, obuwie, wyroby stołowe i kuchenne, meble. Będą jednak ograniczone dostawy artykułów importowanych, mięsa i jego przetworów. Bardziej optymistyczne są prognozy zaopatrzenia rynku w przetwory mleczarskie, mączne, owocowo-warzywne i koncentraty spożywcze. Systematycznie odbudowywane będą zapasy.

Przewidywana poprawa podaży towarów, rozwój przestrzenny miasta oraz zaniedbania występujące w istniejącej bazie handlowej wymagać będą podejmowania przez organizacje handlowe nowych żądań inwestycyjnych. Zamierza się bowiem w latach 1984-1988 przekazać: dom towarowy w Sieradzu oraz 12-cie dużych i funkcjonalnych pawilonów handlowych, z czego połowę z nich w ośrodkach wiejskich. Oddane też będą trzy nowe zakłady gastronomiczne (w Sieradzu, Burzeninie, Dąbrowie k/Wielunia).

Ze względu na wybitnie rynkowy charakter duże znaczenie i rangę w naszym regionie musimy nadać drobnej wytwórczości. Wartość jej produkcji w 1983 roku wyniosła 4,5 mld zł. W następnych czterech latach zakłada się wyraźne jej zwiększenie, bo niemal o jedną trzecią, przy czym średnioroczna dynamika ma być dwukrotnie wyższa, niż w całym przemyśle.

Rozwijać będą się branże: spożywcza, odzieżowo-dziewiarska, włókiennicza, obuwnicza, produkująca drobne maszyny i urządzenia oraz materiały budowlane. W sektorze tym zamierza się wykorzystywać surowce wtórne i odpadowe oraz zwiększać różne formy pracy nakładczej. Organizowane też będą stanowiska pracy dla osób niepełnosprawnych. W sektorze uspołecznionym przewiduje się, że powstanie 4+6 nowych jednostek produkcyjno-usługowych.

Znacznie rozszerzać musimy działalność usługową, gdyż jest ona szczególnie dokuczliwa w sferze bytowej. Regres, jaki w ostatnim czasie nastąpił w uspołecznionych jednostkach usługodawczych musi być zahamowany, chociaż likwidacji ulegały tylko placówki niskorentowne, których w latach 1981-1983 ubyło 227. Zmniejszenie potencjału usługowego sektora uspołecznionego zrekompensowane zostało przyrostem zakładów rzemieślniczych, których przybyło w ostatnich trzech latach 759 a zatrudniały one łącznie 1245 osób.

Do 1988 roku powinna nastąpić poprawa warunków działalności w usługach bytowych, zarówno poprzez przyrost sieci placówek, zwłaszcza na wsi, jak i zwiększenie się zaopatrzenia materiałowo-technicznego oraz stałego podnoszenia kwalifikacji zatrudnionych. Tym problemem zajmie się w większym niż dotychczas stopniu spółdzielczość wiejska i spółdzielczość pracy. Administracja państwowa będzie zaś wspierać, inspirować, koordynować i kontrolować działalność w całej sferze usług.

OBYWATELE!

W świetle zadań całej gospodarki województwa coraz większego znaczenia nabiera sprawa rozwoju i modernizacji transportu i łączności. Sieć drogowa i kolejowa, park samochodowy i autobusowy będą dostosowywane do wzrastających potrzeb przewozowych. Przedsiębiorstwa transportowe mimo dużych trudności w latach 1980-1983 realizowały zadania w zakresie przewozów ładunków i pasażerów stosownie do potrzeb ale i posiadanych możliwości. Stan gotowości taboru samochodowego i autobusowego był zależny od zaopatrzenia w części zamienne i ogumienie, które nie było wystarczające. W najbliższych latach czynione będą starania, ażeby odbudować i systematycznie powiększać potencjał przewozowy. Musi on bowiem odpowiadać zapotrzebowaniu gospodarki i mieszkańców województwa na usługi przewozowe.

Konsekwentna realizacja przyjętych ustaleń zawartych w wojewódzkim programie modernizacji i budowy dróg i mostów pozwoliła osiągnąć wyraźną poprawę stanu ciągów komunikacyjnych. Znaczny był wysiłek społeczny mieszkańców wyrażający się wybudowaniem wielu nowych i zmodernizowanych dróg.

W latach 1984-1988 zamierza się wydatkować na polepszenie stanu sieci podstawowej dróg państwowych kwotę 3,5 mld zł. W ramach tych środków zamierza się zmodernizować trasy E-12 na odcinku od Pabianic w kierunku Sieradza, a ponadto podobnym zabiegom poddane będzie blisko 95 km odcinków dróg na innych ważnych trasach przelotowych. Na drogach lokalnych prowadzone będą roboty, których wartość szacuje się na blisko 2,8 mld zł. Uszlachetnieniu, dzięki ułożeniu dywanika asfaltowego, ulegnie 175 km dróg w 14-stu gminach. Jednocześnie z robotami modernizacyjnymi prowadzone będą prace o charakterze utrzymaniowym, które będą dominowały w strukturze robót drogowych. Łącznie obejmą one 760 km dróg lokalnych i przebiegać będą na terenach wszystkich gmin.

Skoncentrowane zostaną roboty na obiektach mostowych, które zamierza się zrealizować w sześciu gminach.

Zaniedbania, jakie występowały w województwie w urządzeniach telekomunikacyjnych były w okresie 1980-1983 systematycznie likwidowane. Do uruchomionych central telefonicznych przyłączono 3186 abonentów. W najbliższych latach zamierza się uruchomić w istniejących bądź nowobudowanych czy rozbudowywanych obiektach centrale telefoniczne, których łączna pojemność wyniesie ponad 15,7 tys. numerów. Zwiększy się sieć miejscowa i dalekosiężna. Przygotowywane będzie do realizacji Wojewódzkie Centrum Telekomunikacyjne w Sieradzu oraz nowy obiekt dla Urzędu Telekomunikacyjnego w Wieluniu, zaś wiele central będzie się mieściło w nowych budynkach.

OBYWATELE!

Ostatnie lata, poza 1981 rokiem, wykazały, że w budownictwie mieszkaniowym nastąpiły pozytywne tendencje i notujemy powolny wzrost liczby oddawanych mieszkań. W latach 1980-1983 przekazaliśmy w miastach i na wsi we wszystkich rodzajach budownictwa 8.600 mieszkań. Pozwoliło to na obniżenie wskaźnika zagęszczenia osób na izbę, zwłaszcza w miastach (0,99). Najwięcej mieszkań zrealizowała spółdzielność — 4.310 a inwestorzy indywidualni wybudowali ich 3.733. Dużą pomoc w rozwiązywaniu sytuacji mieszkaniowej świadczyły zakłady pracy przekazując dla swych pracowników 557 lokali.

W najbliższych latach stwarzać będziemy warunki do stopniowego wzrostu ilości budowanych mieszkań i dążyć do wielkości określonych w dokumencie pn. „Problemy i potrzeby rozwoju budownictwa mieszkaniowego województwa sieradzkiego do 1990 roku", (tj. około 12.300 mieszkań ogółem w latach 1984-1987, w tym w ramach wielorodzinnego budownictwa mieszkaniowego — 6.700 mieszkań). Rozmiary budownictwa będą więc o jedną trzecią większe, niż w ubiegłym czteroleciu. Będzie to możliwe o ile zapewnione będą dostawy armatury, kabli i innych urządzeń wyposażeniowych, czy instalacyjnych. Budownictwo mieszkaniowe będzie realizowane zgodnie z przyjętym przez Sejm rządowym dokumentem pn. „Polityka mieszkaniowa — realizacja i zamierzenia". W miarę wzrastających możliwości rozszerzać będziemy budownictwo komunalne mając na względzie zaspokojenie potrzeb związanych z likwidacją starych zdekapitalizowanych zasobów jak i zapewnienia lokali dla ludności posiadającej niskie dochody. Włączymy też szerzej zakłady pracy, aby budowały nowe wielorodzinne budynki i udzielały szerokiej pomocy rzeczowej i kredytowej dla rozwoju budownictwa indywidualnego.

Poprzez przygotowanie terenów (ponad 1.400 działek), wzrost lokalnej produkcji materiałów budowlanych oraz rozwój rzemiosł budowlanych umożliwimy zwiększenie rozmiarów budownictwa indywidualnego oraz rozszerzenie jego form, zwłaszcza zorganizowanych.

Z większą troską podejdziemy do ratowania i utrzymania w należytym stanie istniejących zasobów mieszkaniowych. Problematyka remontów, konserwacji i modernizacji mieszkań będzie traktowana w wykonawstwie na równi z nowymi przedsięwzięciami.

Poczynimy działania, aby kompleksowo i sprawnie zagospodarowywać osiedla mieszkaniowe, tak wielorodzinne, jak i jednorodzinne. Zwracać też będziemy baczniejszą uwagę na podnoszenie walorów architektonicznych i urbanistycznych w projektowaniu i realizacji budownictwa mieszkaniowego oraz estetykę osiedli.

Chcąc zapewnić poprawę warunków życiowych w miastach i osiedlach przeznaczyliśmy od 1980 roku niemałe kwoty na budowę i rozbudowę urządzeń i usług komunalnych. Przekazaliśmy dwie duże ciepłownie miejskie w Zduńskiej Woli i Wieluniu, zaś w Sieradzu rozpoczęliśmy budowę nowego źródła ciepła, które zostanie uruchomione na początku 1985 roku. Czynić będziemy przygotowania do budowy komunalnych ciepłowni w Łasku i Poddębicach.

Rozbudowywaliśmy sieć cieplną do nowopowstających osiedli mieszkaniowych, a w najbliższych latach przewidujemy jej długość znacznie zwiększyć, aby w możliwie maksymalnym stopniu wyeliminować lokalne kotłownie na starych osiedlach mieszkaniowych i lepiej wykorzystać zdolności produkcyjne nowych ciepłowni.

W latach 1980-1983 uruchomiliśmy w miastach trzy nowe ujęcia wody wraz ze stacjami uzdatniania (w Sieradzu, Zduńskiej Woli i Wieluniu), które radykalnie poprawiły jakość oraz dostawę wody do mieszkań. Zamierzamy w najbliższym czteroleciu rozbudować dość pokaźnie sieć wodociągową we wszystkich miastach.

Wybudowane zostanie nowe ujęcie dla Łasku, Błaszek oraz ujęcie przy cukrowni w Wieluniu włączone zostanie w system wodociągów miejskich. Przygotować zamierzamy dokumentacje na nowe tego typu inwestycje w Szadku i Wieluniu oraz zwiększona zostanie poprzez odwierty dodatkowych studni wydajność w istniejących urządzeniach w Poddębicach, Złoczewie i Warcie.

Potrzeby rozwoju budownictwa mieszkaniowego wymagać będą zwiększenia sieci kolektorów odprowadzających ścieki oraz budowy urządzeń do ich unieszkodliwiania. Doprowadzone zostaną główne kolektory sanitarne i deszczowe do nowoprojektowanych osiedli mieszkaniowych w Sieradzu, Zduńskiej Woli, Wieluniu, Łasku i Poddębicach. W Warcie rozpoczęty zaś będzie I etap budowy oczyszczalni ścieków a poczynione zostaną prace nad przygotowaniem dokumentacji dla nowego docelowego obiektu unieszkodliwiającego ścieki. Rozpocznie się realizację w 1985 roku sieci doprowadzającej ścieki do tego obiektu.

W związku z rosnącymi potrzebami w zakresie dostaw gazu płynnego oraz narastającymi trudnościami w jego pozyskiwaniu podjęto starania i kontynuowane będą prace przygotowawcze, aby do 1988 roku rozpocząć gazyfikację przewodową miasta: Sieradza, Zduńskiej Woli, Łasku a także Poddębic. Pozwoliłoby to zarazem, dzięki zwolnieniu znacznej ilości limitowanego gazu płynnego, na poważne zaspokojenie potrzeb wszystkich gospodarstw domowych.

Rozwój przestrzenny miasta wymagać będzie zwiększenia zdolności przewozowych komunikacji miejskiej, która będzie dostosowywana do potrzeb w miarę posiadanych możliwości technicznych jak i finansowych.

Zwiększony zostanie zakres robót remontowych i modernizacyjnych na ulicach miejskich, aby nie tylko utrzymać należyty stan techniczny ale także podnieść ich walory eksploatacyjne.

Rozszerzyć zamierzamy obszar pracowniczych ogrodów działkowych we wszystkich ośrodkach miejskich, aby w znacznym stopniu zaspokoić do 1988 roku potrzeby załóg zakładów pracy.

Będziemy w dalszym ciągu stopniowo rozwijać zakres świadczonych przez przedsiębiorstwa komunalne usług. Dlatego też poprawie ulegnie baza materialna przedsiębiorstw, dzięki zapoczątkowanej już rozbudowie zaplecza obsługowego a także socjalnego.

MIESZKAŃCY WOJEWÓDZTWA!

Przeznaczamy z roku na rok rosnące środki na ochronę środowiska, zwłaszcza na ochronę wód. Przekazaliśmy oczyszczalnię ścieków w Łasku i Działoszynie, a w trakcie realizacji znajdują się: w Zduńskiej Woli oraz obiekty zakładowe — w mleczarni w Wieluniu, w ZPOW w Gorczynie i Męckiej Woli. W przygotowaniu są oczyszczalnie dla Warty, Szadku i Sieradza, gdyż musimy zapobiec zanieczyszczaniu zbiornika „Jeziorsko". Problematyka ochrony wód płynących i wgłębnych musi stać się zadaniem szczególnej wagi nie tylko w miastach, ale i na wsi, gdzie brak jest jeszcze jakichkolwiek urządzeń neutralizujących ścieki.

Czynimy wiele starań, aby zmniejszać zanieczyszczenia atmosfery, zwłaszcza w jego źródłach powstawania — zakładach pracy. Poprzez realizację dużych ciepłowni dążymy do poprawy czystości powietrza w większych ośrodkach miejskich.

Odrębnego i niezwłocznego uporządkowania wymagać będzie uchronienie powierzchni gleb odpadami pochodzącymi z gospodarstw domowych, jak i zakładów produkcyjnych. Rozpoczęto już realizację zorganizowanych, dużych wysypisk śmieci dla Sieradza i Zduńskiej Woli. Wiele gmin rozpoczęło prace przygotowawcze nad urządzeniem takich obiektów i znaczna część z nich będzie już funkcjonować do 1988 roku.

Duże środki kierowane są na gospodarkę wodną, a związane jest to z realizacją zbiornika wodnego „Jeziorsko", który będzie w ciągu najbliższych lat zakończony. Obecnie, wobec dużego deficytu wody, musimy baczniejszą uwagę zwrócić na jej gromadzenie w małych lokalnych zbiornikach retencyjnych, na skalę potrzeb wsi czy gminy. Przywrócić też zamierzamy należytą sprawność funkcjonowania istniejących urządzeń i obiektów wodno-melioracyjnych.

Większą troską obejmiemy ochronę lasów i drzewostanów w obszarze miast i wsi.

Im wyższe i bardziej złożone zadania stają przed naszą gospodarką, tym więcej potrzeba nam kadr fachowych, ludzi wykształconych, posiadających wysokie kwalifikacje zawodowe i moralne. Rozwój oświaty i wychowania jest czynnikiem postępu gospodarczego i społecznego, pozwalającym na szybkie przezwyciężenie skutków społeczno-ekonomicznych i moralnych obecnego kryzysu.

Dzięki polityce państwa i ofiarności społeczeństwa zdołaliśmy w ciągu minionej kadencji rozwinąć opiekę przedszkolną, obejmując nią 46,1 procent ogółu dzieci w wieku 3-6 lat. Było to możliwe dzięki przekazaniu ponad 850-ciu nowych miejsc w przedszkolach, zarówno w drodze inwestycji, jak i adaptacji. Zamierzamy do 1988 roku oddać do użytku 8 przedszkoli, z czego 6 na wsi.

Stan szkolnictwa podstawowego nie odpowiada aktualnym i przyszłym potrzebom województwa. Dlatego celem naszej działalności będzie poprawa warunków pracy szkół, szczególnie zbiorczych szkół gminnych i ich filii. Służyć temu będą budowane i rozbudowywane obiekty w Sieradzu, Wieluniu, Zduńskiej Woli, Zadzimiu, Konopnicy i Załęczu Małym.

Prowadzone też będą rozbudowy i modernizacje wszystkich typów szkół oraz ich zaplecz dydaktycznych. Poprawie ulegnie zaopatrzenie szkół w sprzęt i pomoce naukowe, a warsztatów szkolnych w maszyny, urządzenia, surowce i materiały. Podnosić będziemy rangę szkolnictwa zawodowego, jako głównego źródła kształcenia kwalifikowanych kadr dla przemysłu, budownictwa, transportu, handlu i rolnictwa — dostosowując profil kształcenia dla potrzeb gospodarki województwa.

Podejmowane będą wielostronne działania zmierzające do tworzenia Wojewódzkiego Społecznego Funduszu Rozwoju Oświaty.

Poprawie ulegnie sieć placówek szkolnictwa specjalnego i opiekuńczych placówek dla dzieci niepełnosprawnych.

Doskonalić się też będzie sieć szkół i ich strukturę, prawidłowe rozwiązywanie problemu dowożenia, dożywiania i żywienia dzieci i młodzieży. Dążyć do poprawy warunków socjalno-bytowych nauczycieli na wsi zamierza się szerzej rozwiązywać potrzeby mieszkaniowe poprzez budowę domów dla nauczycieli w drodze inicjatyw społecznych. Pomoże to na rozwiązanie poważnych trudności kadrowych na wsi.

Mimo ogólnego wzrostu kwalifikacji pracowników dydaktycznych, kontynuowane będą zamierzenia stałego podnoszenia poziomu wykształcenia tej kadry na poziomie wyższym oraz doskonalenie jej umiejętności pedagogicznych.

Dużą uwagę przywiązujemy do poprawy warunków Służby Zdrowia, tak lecznictwa otwartego jak i zamkniętego. W latach 1980-1983 oddaliśmy do użytku: 4 ośrodki zdrowia na wsi o 12 gabinetach i 9-ciu kompletach mieszkań, pawilon pulmonologiczny w Wieluniu (90 łóżek), nowe pomieszczenia dla apteki przy szpitalu w Sieradzu, rozbudowano zaplecze warsztatowe kolumny transportu sanitarnego w Łasku. Rozpoczęliśmy budowę największej inwestycji — Szpital Wojewódzki w Sieradzu, o 694 łóżkach, który będzie sukcesywnie przekazywany do użytku w latach 1986-1987. W ramach czynów społecznych rozpoczęto, bądź przystąpi się do budowy lub rozbudowy 11-tu ośrodków zdrowia (łącznie 54 gabinety) w 10-ciu gminach.

Sieć tych placówek na wsi będzie do 1988 r. wystarczająca i zaspokoi potrzeby oraz stworzy lepsze warunki dla obsługi pacjentów.

Wobec niedostatecznie rozwiniętej sieci lecznictwa otwartego w miastach zamierza się wybudować do 1988 roku 4 przychodni (w Sieradzu, Zduńskiej Woli, Łasku, Wieluniu) o 33 gabinetach lekarskich, co pozwoli na zwiększenie i rozszerzenie godzin przyjęć specjalistów, oraz sprawniejsze niż dotychczas udzielanie porad.

Niewystarczająco rozwinięte jest lecznictwo przyzakładowe, dlatego też dążyć będziemy do rozszerzenia dotychczasowej sieci placówek zakładowych i międzyzakładowych oraz lepszego ich wyposażenia. Przystąpimy do realizacji budowy szpitala w Zduńskiej Woli o 472 łóżkach, zakończona zostanie budowa łącznika w obecnym obiekcie, na którą wydatkowanych będzie 18 mln zł. Aby poprawić warunki pracy Zespołu Opieki Zdrowotnej w Zduńskiej Woli jeszcze w 1984 roku zakończy się budowę nowego obiektu o 32 pomieszczeniach.

Problem, który wymagać będzie dużego wysiłku, aby zaspokoić najpilniejsze potrzeby, to opieka nad małymi dziećmi i ludźmi starymi. Niewystarczająca obecnie baza będzie w najbliższych latach wzbogacona, gdyż zamierza się rozpocząć budowy 5-ciu żłobków po 75 miejsc każdy w większych miastach województwa. W Zduńskiej Woli zakończona zostanie rozbudowa, kosztem 14 mln zł domu pomocy społecznej, co zwiększy o 40 liczbę miejsc tej placówki. Rozpocznie się również w tym mieście realizację największego obiektu opieki społecznej — domu im. M. Kolbego na 350 łóżek.

Tak szeroki program wymagał będzie pozyskania dużej liczby lekarzy, średniego personelu medycznego i obsługi technicznej. Zamierzamy dla kadr wysokokwalifikowanych budować nowe mieszkania, bądź nabywać je od spółdzielczości. Już obecnie realizowane są dwa hotele dla pielęgniarek o 128 miejscach (w Łasku i Warcie) oraz rozpocznie się budowę mieszkań przy pawilonie psychiatrycznym w Warcie i dla Szpitala Wojewódzkiego w Sieradzu.

Poczynione zostaną starania mające na celu przygotowanie do realizacji Liceum Medycznego w Sieradzu wraz z internatem. Ponadto prowadzone będą prace remontowe i modernizacyjne w istniejących obiektach lecznictwa otwartego, jak i zamkniętego oraz w obiektach im towarzyszących i gospodarczych. Rozwój kultury i sztuki warunkować będzie baza materialna, która nie jest wystarczająca w województwie. W latach 1980-1983 przekazaliśmy dwa ośrodki kultury w Białej i Lutomiersku, Wiejski Dom Kultury w Brząszewicach oraz Dom Ludowy w Polesiu. W najbliższych czterech latach zakres prac przy tworzeniu tego typu placówek zwiększy się, gdyż zamierza się uruchomić 3 gminne ośrodki kultury (Sędziejowice, Kiełczygłów, Buczek), 4 domy ludowe (Jodłowiec i Ruda gm. Wieluń, Chotów gm. Mokrsko, Małków gm. Warta), Dom Kultury w Czarnożyłach oraz świetlicę w Bojanowie gm. Skomlin.

Zamierza się natomiast po 1985 roku przystąpić do budowy domów kultury w Szadku, Wartkowicach, Osjakowie i Dobroniu. Prowadzone są również w większym zakresie prace remontowe, modernizacyjne i adaptacyjne placówek upowszechniania kultury. Na ten cel dysponować będziemy wystarczającą ilością środków w ramach Funduszu Rozwoju Kultury.

Wykorzystując lepiej obecną i przyszłą bazę lokalową rozszerzymy działalność imprezową i edukacyjną młodego pokolenia poprzez stworzenie mu lepszych warunków uczestnictwa w kulturze. Zamierzamy rozszerzyć sieć bibliotek, wzbogacić ich księgozbiory i zwiększyć zasięg czytelnictwa.

Otoczymy szczególną opieką materialne świadectwa bogatej przeszłości naszego regionu. W Sieradzu zintensyfikowane zostaną prace nad realizacją Sieradzkiego Parku Etnograficznego oraz dwóch kamienic w Rynku. Zakończony zostanie remont i adaptacja dawnego zajazdu dla potrzeb upowszechniania sztuk plastycznych. Zamierza się także wyremontować bądź przeprowadzić prace konserwatorskie wielu zabytków architektury dworskiej i sakralnej oraz kontynuować konserwację muzealiów. Utworzy się filie Muzeum w Sieradzu w Tubądzinie z ekspozycją wnętrz dworskich oraz w Zduńskiej Woli. Szczególną opieką otoczona zostanie niezwykle żywotna kultura ludowa. Udzielać będziemy wszechstronnej pomocy regionalnym i społeczno-kulturalnym towarzystwom kultury, amatorskiemu ruchowi artystycznemu oraz twórczości ludowej. Podjęte zostaną działania zmierzające do uruchomienia w Sieradzu, Łasku i Poddębicach — szkół muzycznych.

Za ważny element wychowania fizycznego i psychicznego, szczególnie młodzieży, uznaje się dalszy rozwój sportu i turystyki. Dążyć będziemy do lepszego wykorzystania bazy sportowo-rekreacyjnej oraz kadry instruktorsko-trenerskiej.

Baza sportowo-rekreacyjna budowana będzie głównie społecznym wysiłkiem mieszkańców przy wydatnej pomocy państwa. Przewiduje się zakończenie trzech (w Działoszynie, Brzeźniu, Osjakowie) i budowę 5-ciu gminnych ośrodków sportu i rekreacji (Osjaków, Pątnów, Kiełczygłów, Siemkowice, Skomlin) a dla 3-ch prowadzone będą prace przygotowawcze (programowo-projektowe). Zakończona zostanie modernizacja stadionu w Sieradzu i Łasku, budowa basenu w Wieluniu przy ZSB i w Sieradzu przy szkole podstawowej oraz oddanie internatu sportowego w Sieradzu i Zduńskiej Woli.

Skromna baza noclegowa wymagać będzie budowy obiektów na miarę potrzeb i możliwości. W niedługim czasie oddany zostanie zajazd turystyczny w Dąbrowie k/Wielunia oraz przystąpi się do realizacji hotelu na 100 miejsc w Zduńskiej Woli. Rozpoczęte też zostaną prace przygotowawczo-projektowe do budowy hotelu w Sieradzu.

W ramach turystycznego zagospodarowania prowadzić się będzie budowę i modernizację parkingów leśnych, miejsc postojowych i pól biwakowych. Wyznakowanych i odnowionych zostanie wiele kilometrów szlaków turystycznych oraz utworzy się nowe punkty informacji turystycznej. Prowadzić się będzie szeroką działalność popularyzującą walory krajobrazowo-turystyczne regionu, zarówno przez organizację imprez masowych, jak i poprzez działalność wydawniczą.

OBYWATELE!

Program i dorobek, który Wam przedstawiamy, jest programem działania dla nowo wybranych organów władzy — rad narodowych. Dążeniem PRON jest podnoszenie ich roli i znaczenia w realizacji konstytucyjnych zadań w ścisłej więzi z organizacjami społecznymi i spółdzielczymi, z organizacjami samorządu pracowniczego i samorządu rolniczego, z szeroką opinią publiczną. W pracy nowo wybranych organów pomocna będzie kontrola społeczna i konstruktywna krytyka istniejących jeszcze w życiu społecznym zaniedbań lub przejawów biurokratyzmu czy marnotrawstwa.

Nowe, wyższe i zdyscyplinowane wymagania, jakich wymaga obecny okres rozwoju kraju stawia na porządku dziennym potrzebę dalszego podnoszenia roli rad w przygotowywanie rocznych, pięcioletnich i perspektywicznych planów społeczno-gospodarczych. Rady a zwłaszcza ich komisje powinny wnikliwie analizować projekt tych planów przedkładanych przez Wojewodę, Prezydenta i naczelników. Powinny też sprawować bardziej wnikliwą kontrolę nad działalnością tych organów wykonawczych i podporządkowanych instytucji i przedsiębiorstw. Radni powinni systematycznie kontrolować realizację podstawowych założeń programu wojewódzkiego PRON, konfrontując treść uchwały WRN z praktyczną ich realizacją przez administrację.

Obecnie przed radami narodowymi stoją nowe i rozległe zadania. Muszą one bowiem w szerszym niż dotąd zakresie spełniać rolę gospodarzy swego terenu, koordynować plany i działalność przedsiębiorstw i organizacji gospodarczych, zabezpieczać prawidłową, oszczędną i wysoce efektywną politykę inwestycyjną, sprawne i szybkie wykonawstwo zadań inwestycyjnych i remontowych, zwłaszcza w budownictwie rolniczym i mieszkaniowym oraz szkolnym.

Rady narodowe wszystkich szczebli powinny otoczyć stałą troską rozwój przemysłu drobnego, zwłaszcza terenowego, spółdzielczości pracy i rzemiosła, współdziałać w rozszerzaniu produkcji rynkowej ,poprawie jej jakości, obniżce kosztów własnych oraz rozbudowywać sieć usług dla ludności.

Służyć temu będą nowe ustawowe kompetencje i uprawnienia rad narodowych. Właściwe korzystanie z tych uprawnień sprzyjać będzie rozbudzaniu gospodarczej inicjatywy ludności, rozwojowi czynów społecznych i pogłębianiu patriotycznej ofiarności społeczeństwa.

Doskonalenie działalności prezydiów i komisji rad narodowych wymagać będzie skutecznej kontroli społecznej ze strony sesji rad narodowych i wszystkich radnych.

Nowo wybrane organy władzy powinny skutecznie zwalczać przejawy łamania dyscypliny społecznej, nieposzanowania prawa i porządku społecznego, zwiększać udział społeczeństwa w ochronie praworządności i ładu społecznego.

Wysoka aktywność wybieralnych organów władzy przedstawicielskiej — rad narodowych — ich współdziałanie z samorządami pracowniczymi, rolniczymi i mieszkańców, służyć będzie interesom ludzi pracy, współżyciu społecznemu oraz pogłębianiu socjalistycznej odnowy życia.

Program Wyborczy jest programem wszystkich sygnatariuszy Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, jest to nasz wspólny program działania.

WYBORCO!

Twój udział w głosowaniu będzie dowodem Twojej patriotycznej postawy i przywiązania do osiągnięć Polski Ludowej, w których tkwi udział każdego Obywatela widzącego dla siebie miejsce w szeregach PRON.

Na liście wyborczej do wojewódzkiej, miejskich i gminnych rad narodowych kandydują robotnicy i rolnicy, inżynierowie i technicy, lekarze i nauczyciele, działacze społeczni, znani i cenieni w swoim środowisku.

Wszyscy oni jako przyszli radni, będą utrzymywać stały i twórczy kontakt z wyborcami, ażeby w pełnieniu swych zaszczytnych obywatelskich funkcji, jak najlepiej reprezentować interesy nie tylko swego środowiska ale przede wszystkim szerokich rzesz społeczeństwa.

Głosując na listę wyborczą spełniamy wszyscy obywatelski obowiązek wobec Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wobec naszej Ojczyzny.

Oddajcie wszystkie głosy na godnych przedstawicieli społeczeństwa, na kandydatów Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego.

17 czerwca wszyscy do urn wyborczych!

Wojewódzka Rada
Patriotycznego Ruchu
Odrodzenia Narodowego
w Sieradzu

Sieradz, maj 1984 r.

ZARZĄDZENIE Nr 38
Wojewody Sieradzkiego
z dnia 18 lipca 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek opłat za pobór wody z wodociągów zbiorowego zaopatrzenia w wodę wsi

Na podstawie § 10 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1977 r. w sprawie urządzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i wprowadzenie ścieków (Dz. U. nr. 7, poz. 29) oraz pisma Ministra Rolnictwa z dnia 20 marca 1982 r. — znak: GWMsw-515-17/82 w sprawie stawek za pobór wody i odprowadzenie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych wsi zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustala się na rok 1984 stawkę opłat za pobór wody z wodociągu zbiorowego zaopatrzenia w wodę wsi w wysokości 13,40 zł/m³.

§ 2.

Zobowiązuje się terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego na obszarze działania których znajdują się urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę wsi — do przestrzegania wytycznych określonych w piśmie Ministra Rolnictwa z dnia 20 marca 1982 r.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia powierzam terenowym organom administracji państwowej stopnia podstawowego i dyrektorom: Wojewódzkiego Zakładu Usług Wodnych dla Potrzeb Rolnictwa i Wojewódzkiego Zarządu Inwestycji Rolniczych.

§ 4.

Traci moc zarządzenie nr. 22 Wojewody Sieradzkiego z dnia 15 kwietnia 1983 r. w sprawie ustalenia stawek za pobór wody z wodociągów zbiorowego zaopatrzenia wsi w wodę.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od 1 stycznia 1984 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu.

Wojewoda
w/z ROMAN OWSIAK
WICEWOJEWODA SIERADZKI

ZARZĄDZENIE Nr 9
Prezydenta Miasta Sieradza
z dnia 11 czerwca 1984 r.

w sprawie zmiany wysokości opłat za pobieraną z urządzeń zaopatrzenia w wodę miasta i za ścieki wprowadzone do urządzeń kanalizacyjnych miasta.

Na podstawie § 10 ust. 1 rozp. Rady Min. z dn. 4. 02. 1977 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz.U. Nr 7, poz. 29 zm. Dz.U. Nr 43, poz. 279 z 1982 r).

zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustalam opłaty za wodę pobieraną z urządzeń zaopatrzenia w wodę miasta Sieradza oraz ścieki wprowadzone do urządzeń komunalnych miasta w wysokości:

1. Dla jednostek prowadzących działalność gospodarczą:
   a) cena 1 m³ wody 11,- zł
   b) cena 1 m³ ścieków wprowadzonych 6,- zł
2. Aktualne pozostają opłaty na Fundusz Gospodarki Wodnej.

§ 2.

Z dniem 1 stycznia 1984 r. tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy dotyczące przedmiotów w zarządzeniu uregulowanym.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1984 roku i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Sieradz, dnia 11 czerwca 1984 roku.

Prezydent
w/z WICEPREZYDENT MIASTA
mgr inż. Andrzej Augustyński

ZARZĄDZENIE Nr 21/83
Naczelnika Miasta i Gminy w Łasku
z dnia 21 listopada 1983 r.

w sprawie dokonania odstępstwa od miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łask.

Na podstawie § 7 ust. 4 uchwały Nr 148 RM z dn. 9 lipca 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania, uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MP Nr 31, poz. 135 oraz § 2 uchwały nr XIII/56/80 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Łasku z dnia 12 maja 1980 r. w sprawie zatwierdzenia miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łask zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawia się odstępstwo od miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łask zatwierdzonego uchwałą nr XIII/56/80 Rady Narodowej Miasta i Gminy Łask z dnia 12 maja 1980 r. terenu położonego we wsi Teodory dotychczas przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową niskiej intensywności zabudowy ozn. symbolem MN — polegające na przeznaczeniu tego terenu pod budowę punktu katechetycznego. Teren odstępstwa oznacza się symbolem 6/1 UI.

Odstępstwo od planu o którym mowa w § 1 przedstawia część graficzna i część opisowa stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3.

Powyższe zmiany naniesiono na planie ogólnym o którym mowa w § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 4.

Wykonanie zarządzenia powierza się inspektorowi d/s budownictwa w Urzędzie Miasta i Gminy w Łasku.

§ 5.

Zarządzenie uzyskuje moc powszechnie obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu.

NACZELNIK MIASTA I GMINY

mgr Andrzej Sroczyński

ZARZĄDZENIE Nr 22/83

Naczelnika Miasta i Gminy Łask
z dnia 25 listopada 1983 r.

w sprawie przejęcia na własność Państwa terenów budowlanych położonych na obszarze wsi Okup Mały, gm. Łask, woj. sieradzkie.

Na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 28 maja 1975 roku o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. nr 16, poz. 91), art. 8 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 roku o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst Dz. U. nr 27, poz. 216 z 1969 r.), § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1970 r. w sprawie zasad przejmowania terenów budowlanych na obszarze wsi na własność Państwa (Dz. U. nr 3, poz. 16) zarządzam co następuje:

§ 1.

Przejmuję na właśność Skarbu Państwa grunty we wsi Okup Mały, gmina Łask uwidocznione na mapie sytuacyjnej zaewidencjonowanej w składnicy geodezyjnej w dniu 5 stycznia 1963 r. za Nr 209-2-1282/83 o obszarze 1.4348 ha pochodzące z gospodarstwa rolnego Ob. Józefa Krajdy.

§ 2.

Nieruchomość wymienioną w § 1 przejmuję w stanie wolnym od długów hipotecznych i innych obciążeń z wyjątkiem służebności gruntowych ujawnionych w księdze wieczystej lub zbiorze dokumentów.

§ 3.

Decyzja w sprawie ustalenia służebności gruntowych, odszkodowania na przejęte grunty oraz terminu wypłaty odszkodowania wydana zastanie po objęciu gruntów w faktyczne władanie Państwa.

§ 4.

Przejęcie na własność gruntów określonych w § 1 następuje z mocy prawa z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu.

NACZELNIK MIASTA I GMINY

mgr Andrzej Sroczyński

ZARZĄDZENIE Nr 7/84

Naczelnika Miasta i Gminy w Warcie
z dnia 15 czerwca 1984 r.

w sprawie dokonania odstępstwa od miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego miasta Warta.

Na podstawie § 7 ust. 4 uchwały nr 148 RM z dnia 9 VII 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania, uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MP nr 31, poz. 135) oraz Uchwały nr. XVI/45/80 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Warcie z dnia 31. 03. 1980 r. po uzyskaniu pozytywnej opinii Głównego Architekta Województwa zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustanawia się odstępstwo od miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego miasta Warty zatwierdzonego Uchwałą nr. XVI/45/80 z dnia 31. 03. 1980 r. Rady Narodowej Miasta i Gminy Warta polegające na przeznaczeniu działki położonej w Warcie przy ulicy Cegielnianej pod budownictwo zagrodowe. Dotychczasowy zapis planu stanowił rezerwę terenu. Teren odstępstwa oznacza się symbolem 2/1 MR.

§ 2.

Powyższą zmianę naniesiono na planie, o którym mowa w § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia powierza się inspektorowi d/s budownictwa w Urzędzie Miasta i Gminy w Warcie.

§ 4.

Zarządzenie uzyskuje moc powszechnie obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN. w Sieradzu.

NACZELNIK
Miasta i Gminy

mgr Marian Grzelak

ZARZĄDZENIE NR 4/84

NACZELNIKA GMINY W ZAPOLICACH
z dnia 25 maja 1984 roku

w sprawie przejęcia na własność Skarbu Państwa terenów budowlanych położonych na obszarze wsi Zapolice, gmina Zapolice, woj. sieradzkie.

Na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 28 maja 1975 roku o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. nr 16, poz. 91), art. 8 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 roku o terenach budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. z 1969 r. Nr. 27, poz. 216) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przejmuję na własność Państwa grunty położone we wsi Zapolice gminy Zapolice, woj. sieradzkie, uwidocznione na mapie sytuacyjnej zaewidencjonowanej w składnicy geodezyjnej w dniu 26 kwietnia 1984 roku za numerem 209/3/579/84 o ogólnym obszarze 2,8458 ha, pochodzące z gospodarstw niżej wymienionych rolników:

1) Jaworski Kazimierz zam. Zapolice, Plac 35-lecia PRL 10
2) Stępień Józef i Stanisława zam. Zapolice, Plac 35-lecia PRL 8
3) Chudobiński Tadeusz i Feliksa zam. Zapolice, ul. Sieradzka 20
4) Jaworski Stanisław zam. Zapolice, ul. Sieradzka 22
5) Jaworski Stanisław zam. Zapolice ul. Sieradzka 22, Jaworski Antoni zam. Zapolice, ul. Sieradzka 22, Staniucha Marianna zam. Czechy, gm. Zd-Wola — współwłasność.

§ 2.

Nieruchomości wymienione w § 1 przejmują w stanie wolnym od długów hipotecznych i innych obciążeń z wyjątkiem służebności gruntowych ujawnionych w księdze wieczystej lub zbiorze dokumentów.

§ 3.

Decyzje w sprawie ustalenia służebności gruntowych, odszkodowania za przejęte grunty oraz termin wypłaty odszkodowania wydane zostaną po objęciu gruntów w faktyczne władanie Państwa.

§ 4.

Przejęcie na własność Państwa gruntów określonych w § 1 następuje z mocy prawa z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu.

NACZELNIK GMINY

mgr inż. Józef Bartczak

ZARZĄDZENIE Nr 7/84

Naczelnika Gminy w Zapolicach
z dnia 16 czerwca 1984 r.

w sprawie dokonania odstępstwa od miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zapolice.

Na podstawie § 7 ust. 4 uchwały nr 148 RM z dnia 9 VII 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania, uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MP nr 31, poz. 135) oraz pkt 3 Uchwały Nr X/34/79 z dnia 20. IV. 1979 r. Gminnej Rady Narodowej w Zapolicach zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Ustanawia się odstępstwo od miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zapolice zawierdzonego uchwałą Nr X/34/79 Gminnej Rady Narodowej w Zapolice z dnia 20. IV. 1979 r. w sprawie przeznaczenia części Działek Nr 233 i Nr 234 o powierzchni około 1100 m² we wsi Młodawin Górny oznaczonych w planie gminy symbolem 20L jako obszar leśny pod budowę kaplicy z punktem katechetycznym.

§ 2.

Powyższą zmianę naniesiono na planie, o którym mowa w § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia powierza się Inspektorowi d/s budownictwa w Urzędzie Gminy w Zapolicach.

§ 4.

Zarządzenie uzyskuje moc powszechnie obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu.

NACZELNIK GMINY

mgr inż. Józef Bartczak

ZARZĄDZENIE Nr 3/84

Naczelnika Gminy w Wodzieradach
z dnia 5 maja 1984 r.

w sprawie dokonania odstępstwa od planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wodzierady.

Na podstawie § 7 ust. 4 uchwały nr 148 RM z dnia 9. VII. 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MP nr 31, poz. 135) oraz paragrafu 2 pkt 1 uchwały Gminnej Rady Narodowej w Wodzieradach nr XV/44/81 z dnia 28. 01. 1981 r. w sprawie zatwierdzenia miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wodzierady, po uzyskaniu zgody Głównego Architekta Województwa zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustanawia się odstępstwo od miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wodzierady zatwierdzonego uchwałą GRN w Wodzieradach nr XV/44/81 z dnia 28. 01 .1981 r. polegającego na przeznaczeniu gruntów rolnych i leśnych położonych we wsi Włodzimierz działki nr 261, 263, 264, 265, 266 pod budownictwo letniskowe. Z wyłączeniem terenu przeznaczonego w planie zagospodarowania przestrzennego gminy pod rezerwę terenu dla potrzeb budowy kanału centralnego. Teren odstępstwa oznacza się symbolem 1/1 UTL.

§ 2.

Powyższą zmianę naniesiono na planie o którym mowa w § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia powierza się inspektorowi d/s budownictwa w Urzędzie Gminy w Wodzieradach.

§ 4.

Zarządzenie uzyskuje moc powszechnie obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN w Sieradzu.

NACZELNIK GMINY

Józef Szczepaniak

ZARZĄDZENIE Nr 18

Naczelnika Gminy w Kiełczygłowie
z dnia 1 grudnia 1983 r.

w sprawie dokonania odstępstwa od ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy w Kiełczygłowie.

Na podstawie § 7 ust. 4 uchwały nr 148 RM z dnia 9. VII. 1976 r. w srawie zasad i trybu sporządzania uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów przestrzennego zagospodarowania (MP nr 31, poz. 135) oraz § 2 pkt 1 uchwały Gminnej Rady Narodowej w Kiełczygłowie Nr. XXII/65/81 z dnia 25 listopada 1981 r. w sprawie zatwierdzania ogólnego planowania zagospodarowania przestrzennego gminy Kiełczygłów. Po uzyskaniu zgody Głównego Architekta Województwa zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustanawia się odstępstwo od ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kiełczygłów zatwierdzonego Uchwałą Gminnej Rady Narodowej nr XXII/65/81 z dnia 25. 11. 1981 r. polegającego na zmianie przeznaczenia działki nr 292 położonej we wsi Chorzew z terenów budownictwa mieszkaniowego pod Punkt Usług Mechanizacyjnych SKR. Teren odstępstwa oznacza się symbolem 1/1 RPU.

§ 2.

Powyższą zmianę naniesiono na planie o którym mowa w § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia powierza się inspektorowi d/s budownictwa w Urzędzie Gminy w Kiełczygłowie.

§ 4.

Zarządzenie uzyskuje moc powszechnie obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu.

NACZELNIK GMINY

mgr Józefa Antczak

Brzeźnio dnia 04. 06. 1984 r.

ZARZĄDZENIE 3/84

Naczelnika Gminy w Brzeźniu

z dnia 04. 06. 1984 r.

w sprawie dokonania odstępstwa od ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Brzeźnio.

Na podstawie § 7 ust. 4 uchwały nr 148 RM z 9. VII. 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MP nr 31, poz. 135) oraz § 3 Uchwały GRN nr. XVIII/89/83 w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy, Brzeźnio, po uzyskaniu akceptacji Głównego Architekta Województwa zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustanawia się odstępstwo od ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Brzeźnio zatwierdzonego uchwałą nr. XVIII/89/83. Gminnej Rady Narodowej w Brzeźniu z dnia 29 czerwca 1983 r. polegającego na przeznaczeniu części działki nr. 116 położonej we wsi Rybnik z terenów użytkowania rolniczego pod budowę „Domu Rolnika". Teren odstępstwa oznacza się symbolem 1/1 UK.

§ 2.

Powyższą zmianę naniesiono na planie o którym mowa w § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia powierza się inspektorowi d/s budownictwa w Urzędzie Gminy w Brzeźniu.

§ 4.

Zarządzenie uzyskuje moc powszechnie obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu.

NACZELNIK GMINY

mgr Kazimierz Czyżak

Dziennik Urzędowy WRN w Sieradzu wysyłany będzie po opłaceniu prenumeraty na rachunek:
Urząd Wojewódzki w Sieradzu Wydział Budżetowo-Gospodarczy, konto 73-004-1052-224, cz. 26 rozdz. 9142 § 64 w Narodowym Banku Polskim Oddział w Sieradzu.

Dziennik Urzędowy redaguje Zespół Redakcyjny — adres:
Urząd Wojewódzki Wydział Prawny — Al. XX-lecia PL Nr 2, 98-200 Sieradz, tel. 43-77
Administracja: Urząd Wojewódzki Wydział Budżetowo-Gospodarczy, Al. XX-lecia PL Nr 2, 98-200 Sieradz, tel. 32-01 w. 18

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do administracji w terminie 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Odbiorca:

CENA niniejszego egzemplarza 90,—zł.

ZG Terpol zam. 3048-84 n. 500 szt.